

Trump'ın Ahmed Şara ve Bin Selman'ı Karşılması Arasında Kapitalist Pragmatizm Gerçek Yüzünü Ortaya Koyuyor

Dünyadaki gerçek yerini bilmek isteyen bir ümmetin, çok fazla analizlere ve çok fazla aydınlatmaya ihtiyacı yoktur. Zira onun, çocuklarının karar sahibi başkentlerde nasıl karşılandıklarına ve büyük güçlerin kapılarında durduklarında liderleriyle nasıl muamele edildiğine bakması yeterlidir. ABD Başkanı Donald Trump'ın Ahmed Şara'yı ve Suudi Veliaht Prensi'ni karşılaması konusunda en son yaşananlar, sadece siyasi bir ayrıntı değil, aksine bağımlılık-tabilik durumunu özetleyen ve ümmetin bilincini sarsan bir tablodur.

- Şara, aşağılanma hissettirecek bir şekilde karşılandığında

İnsanlar Ahmed Şara'nın Washington'da nasıl karşılandığını ve bu sahnenin herhangi bir ortaklık veya prestij belirtisi içermediğini izlediler; zira yüksek protokol, statüye saygı, saygı ifade eden bir dil görmedik. Aksine, bu karşılama daha çok bir çağrıya benziyordu ve bu adamın saygın bir şahsiyet değil, bir uzantı olduğunu, kendisine verilenler dışında karar verme yetkisi olmadığını ve Beyaz Saray'daki varlığının önceden hazırlanmış Amerikan mesajlarını iletmek için resmi bir formalite olduğu izlenimini veriyordu.

Burada Allahu Teala'nın şu kavlini hatırlatalım: **“Bir mümin hakkında ne ahit tanıklar ne de antlaşma.”** [Tevbe 10] Yani onlar, anlaşmaya uymazlar, hakkı gözetmezler ve kendisine yaslanacakları bir gücü olmadığı sürece bir mümine değer vermezler demektir.

- Bin Selman, bedeli ödenmiş bir şekilde karşılandığında

Öte yandan dünya, Suudi Veliaht Prensi'ne, görkemli bir karşılamanın, mükellef bir ikramın ve abartılı bir protokolün olduğu tamamen farklı bir şekilde karşılandığını gördü.

Ama apaçık gerçek şu ki bu karşılama, onun güçlü ve bağımsız bir lider olmasından ya da bir medeniyet projesini temsil etmesinden dolayı değil, aksine onun milyarlarca Dolar ödeyen ve Amerikan silah şirketlerinin kasalarına para pompalayan büyük bir müşteri olmasından dolayıdır.

Yani bu, bedeli ödenmiş bir saygı, karar alma gücüne değil fatura üzerine inşa edilmiş bir prestij ve ilkelerle değil rakamlarla ortaya çıkarılmış bir statüdür. Washington'u yöneten kapitalist pragmatizmin özü işte budur: Çıkar olmadığı sürece ittifak kurmaz, para olmadığı sürece de takdir etmez.

İzzet ve onur konusunda İslam şeriatı

Bu tür sahneler kaşımıza çıktığında, Allahu Teala'nın iman ehli için belirlediği şerî dengeyi yeniden tesis etmemiz gerekir: **“Hâlbuki asıl izzet, ancak Allah'ın, Rasulü'nün ve müminlerindir.”** [Münafikun 8] Bu izzet, Washington veya Moskova'nın bir hediyesi değil, sabit bir haktır ve hiçbir gücün tanıklığını beklemez. Rabbimiz Azze ve Celle, müminlerin gerçek özelliklerini belirtirken şöyle buyurmuştur: **“Müminlere karşı alçak gönüllü (şefkatli), kâfirlere karşı onurlu ve zorludurlar.”** [Maide 54]

Peki bugün dengeler nasıl altüst oldu? Bazı yöneticilerimiz, nasıl halklarına karşı onurlu ve zorlu ve büyük güçlere karşı da alçak gönüllü (şefkatli) bir hale geldiler? Nasıl orada tavizler veriyorlar da burada zorba olabiliyorlar?

İstiflah (egemenliğin) maksadı, hadari kanundur

Kur'an, Allah'ın iktidar ve istihlaf (egemenlik) konusundaki sünnetini belirtmiştir; zira Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ **“Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına dair vaatte bulunmuştur.”** [Nur 55] Bu vaat, sadece okunan bir ayet değildir, aksine bir kanundur: Ümmet, inanç, amel, adalet ve bağımsız karar alma gibi temel unsurlarına sahip olmadıkça hak ettiği konumunu alamaz. Bu unsurlar kaybolursa, onlarla birlikte iktidar da kaybolur ve yönetici, maiyeti ne kadar büyük olursa olsun, başkalarının eline bağımlı biri haline gelir.

Bakın işte Kur'an, iktidarı-gücü salih amelle, egemenliği de değerlerle ilişkilendirmiştir: الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ **“Onlar (o müminler) ki, eğer kendilerine yeryüzünde iktidar verirse namazı kılarlar.”** [Hac 41] Yani Allah'tan gelen iktidar bedava bir armağan değildir, aksine, adalet ve başkasına değil sadece Allah'a ibadet etmeye dayalı kimliğin doğal bir sonucudur demektir.

- Büyük halifelerle kıyaslandığında kim kimi ortaya çıkarıyor?

Raşid Halifeler ve onlardan sonra gelen büyük liderler, heybetlerini dışarıdan ödünç almamışlardır. Doğu ve batının tanımasını beklememişlerdir. Dolayısıyla onların heybetleri, Medine'de, Bağdat'ta, Şam'da ve Kurtuba'da ortaya çıkmış... Sonra da dünya onları izinsiz öğrenmiştir. Heyetler onlara, korkuyla ya da isteyerek, yani diplomatik gülümsemelerle değil, aksine gerçek güce, adaletin gücüne, ilkelerin gücüne ve egemen karar alma gücüne duydukları saygıyla gelmişlerdir.

Bugüne gelince; bazı Arap yöneticilerinin büyük güçlerin karşısında, ellerinde sadece çek defterleriyle durduklarını ve dosyalarında da sadece onay talebi taşıdıklarını görüyoruz.

Bir şehre girdiklerinde oradaki halkın korkuya kapıldığı, ama konuştuklarında ise dünyanın onlara kulak verdiği kişiler nerede biz neredeyiz?

Bizler öfkeliyiz; çünkü bu sahneler daha derin bir durumu ortaya koyuyor: Yani izzetin kaybolmuş halini, karar alma gücünün kaybolduğunu ve egemenlik konusunda Allah'ın sünnetlerinden uzaklaşıldığını ortaya koyuyor.

Milletler arasındaki konumunu isteyen ümmet, Trump, Biden veya herhangi bir başkan tarafından ayağa kaldırılmayacaktır; aksine eğer yolunu takip ederse Allah Subhanehu onu ayağa kaldıracak, eğer iktidar şartlarına geri dönerse ona iktidar verecek ve eğer kimliğini yeniden kazanırsa ona ihtişamını geri verecektir.

Ama sadece bir başkasının rızasını isteyen bir millet, ne kadar para öderse ödesin ve ne kadar ihtişamlı giyinirse giyinsin, onun ayakları altında yaşayacaktır!

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Edib Abdullah – Irak